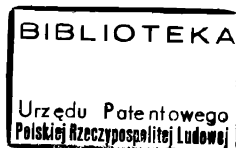

B63b 24/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40535

Kl. 65 a², 32

Conrad Birkhoff

Bremerhaven, Niemiecka Republika Federalna

Rudolf Nord

Bremerhaven, Niemiecka Republika Federalna

Sposób przenoszenia ryb z okrętu łowczego na okręt transportowy lub przetwórczy oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu

Patent trwa od dnia 29 grudnia 1956 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób przenoszenia złowionych włókem ryb na okręt transportowy lub przetwórczy oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

Według zwykle stosowanego sposobu, okręty łowcze wypływają ze swego portu na tereny łowcze, łowią tam tak długo, jak długo na to zezwala utrzymanie ryb w stanie świeżości na łodzi, po czym wracają do portu. Koszty jazdy okrętów tam i z powrotem wynoszą bardzo znaczną część łącznych kosztów wyprawy. Należy przeto starać się o to, aby czas łowów był możliwie długi w stosunku do ogólnego czasu wyprawy.

Proponowano już przeto, aby okręty łowcze łowiły na swych terenach łowczych przez czas dłuższy niż dotychczas, a złowione ryby przekazywały okrętom transportowym w celu przewiezienia ryb do portu, albo też przekazywały ryby

okrętom przetwórczym, które przerabiałby ryby od razu na morzu.

Proponowano już różne sposoby przenoszenia złowionych ryb z okrętu łowczego na inny okręt, np. ryby miały być przenoszone z okrętu na okręt w zbiornikach za pomocą przyrządów ładowniczych lub wielokrążków linowych. Próbowano też już przenoszenie ryb za pomocą podnośników kubłowych albo przepompowywanie ryb z okrętu poprzez giętkie rury wypełnione wodą.

Wszystkie te sposoby przeładunkowe można jednak stosować tylko wtedy, gdy morze jest spokojne, co na naszych terenach łowczych zdarza się jednak tylko z rzadka.

Proponowano też już, aby wypaproszone na okręcie łowczym ryby wkładać do zbiornika mogącego płynąć i zbiornik ten powierzyć morzu w celu wyłowienia go przez okręt transportowy.

Przy wszystkich tych sposobach ryba zostaje mechanicznie mniej lub więcej uchwycona i przy tym uszkodzona, wskutek czego jakość połowu się pogarsza. Stosowanie tych sposobów nie mogło się wobec tego w praktyce utrwalić. Celem niniejszego wynalazku jest usunięcie tych niedomagań przy przeładunku ryb.

Sposób według niniejszego wynalazku polega na tym, że zawierającą ryby tylną część sieci oddziela się od przedniej części sieci, po czym tę tylną część sieci wpuszcza się swobodnie do morza, a drugi okręt ją wylawia. Sposób ten można stosować dzięki temu, że sieć jest poprzecznie podzielna, a obie części mogą być łatwo rozdzielone.

Przykład wykonania urządzenia według niniejszego wynalazku jest uwidoczniiony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia w położeniu roboczym sprzęt łowczy parowca do łowienia ryb, fig. 2 — łatwo odłączalne połączenie części przedniej i części tylnej sieci, fig. 3 — inny rodzaj połączenia, fig. 4 — rozłączanie obu części sieci, a fig. 5 — swobodnie w wodzie pływająca tylną część sieci wraz z jej boją.

Według fig. 1, sieć składa się z dwóch części, a mianowicie z sieci przedniej 1 i sieci tylnej 2. Obie części sieci są ze sobą połączone za pomocą szybko i łatwo rozłączalnego połączenia 3. Płaszczyna rozłączenia może się znajdować w obrębie tunelu 4 albo części wkładowej 5.

Jak widać na fig. 2, końcowe oczka przedniej części sieciowej 1 są przeciągnięte na pierścieniach 6, a końcowe oczka tylnej części sieciowej 2 — na pierścieniach 7, które na obwodzie są zaopatrzone w rowek. Pierścienie mogą być wykonane z drewna, z materiału sztucznego lub z metalu lekkiego. W celu połączenia obydwu części sieciowych, kładzie się je na pokładzie okrętu łowczego jedną naprzeciwko drugiej, po czym przetyka się liną 8 zawsze na przemian przez jeden pierścień 6 i jeden pierścień 7 dopóki wszystkie pierścienie nie zostaną nawleczone na linę. Następnie końce liny łączy się za pomocą węzła krzyżowego, kłódki lub tp. i wtedy sieć jest gotowa, aby ją wrzucić do wody.

Po połączeniu według fig. 3, oczka końcowe przedniej sieci 1 są przeciągnięte na pierścieniach 6, jak na fig. 2, zaś końcowe oczka tylnej sieci 2 podtrzymują pierścienie 9 wykonane w rodzaju haczyka karabinowego. Pierścienie te posiadają przerwę, w której jest umieszczony do wewnątrz sprężynujący kciuk 10. W przypadku połączenia obydwu części sieci, linę przeciąga się tylko przez wszystkie pierścienie 6, po czym końce jej zawiązuje się. Następnie pierścieniami

9 w przestrzeniach między pierścieniami 6 naciśka się na linę 8 tak, aby kciuk 10 poddał się i pierścienie 9 również obejmowały linę, przy czym pierścienie 6 i 9 są nawleczone na linę zawsze na przemian.

Przy wciąganiu sprzętu łowczego z rybami, przednią sieć 1 można wciągnąć tylko do miejsca połączenia 3. Jak uwidoczniiono na fig. 4, suwak mostowy 11 zatrzymuje się przed miejscem rozdzielenia sieci, które przeciąga się przez burtę. Tuż za złączem 3 odwiązuje się tylną sieć 2, w którym to celu przewidziane są dwa ucha 12 przy tylnej sieci. Lina 13 może równocześnie służyć do połączenia tylnej sieci 2 z boją 14.

Przy burcie lub nad burtą umieszcza się kilka takich boi 14 w zablokowanym położeniu ześlizgowym tak, aby po zwolnieniu zablokowania poszczególne boje samoczynnie zsunęły się do wody.

Aby połów mógł płynąć, przewidziany jest węzowy pęcherz 15 na całej tylnej sieci, wrobiony w nałożony płat sieci. Przed odłączeniem tylnej części sieciowej 2, wąż jest nadmuchiwany do odpowiedniej wielkości za pomocą powietrza sprężonego.

Po rozwiązaniu węzła liny 8 wyciąga się ją z pierścieni, wobec czego tylna sieć 2 trzyma się wtedy tylko przy boi 14. Po ześlizgnięciu się boi, tylna sieć płynie swobodnie we wodzie.

Na pokładzie okrętu łowczego przednia sieć 1 zostaje połączona z nową siecią 2a i następnie rzucona do morza.

Okręt transportowy lub przetwórczy objeżdża miejsca, gdzie płyną pozostawione przez okręt łowczy tylne sieci. Przy zespołowej pracy okrętów łowczych, mogą one być rozstawione w odpowiednim kierunku, co ułatwi znalezienie pływających tylnych sieci.

Po zamocowaniu boi 14 zaopatrzuje się je w lampy sztormowe 18, reflektory radarowe 19 i ewentualnie jeszcze w nadajnik iskrowy. Poza tym są one zaopatrzone w znaki w celu rozpoznania, do którego okrętu łowczego dany połów należy.

Okręt transportowy lub przetwórczy wylawia boje, po czym tylną sieć ładuje się na okręt przez tylną burtę lub też, dzieląc połów, przy bocznej burcie okrętu. Na okręcie sortuje się ryby, zarzyna się je i układa na lodzie lub też przerabia się je.

Oprócz powyżej już wskazanej poważnej zalety znacznego polepszenia stosunku czasu samego połowu względem ogólnego czasu niezbędnego na wyprawę, wynalazek niniejszy umożliwia uzyskanie następujących jeszcze dogodności:

1) Połów można przekazać okrętowi transportowemu lub przetwórczemu przy każdej pogodzie, przy której połów jest możliwy.

2) Połowy mogą się odbywać z korzyścią także na obszarach łowczych, które ze względu na wielką ich odległość od portu lądowania nie mogły być dotąd odwiedzane.

3) Starsze okręty łowcze, których nie można było dotychczas ekonomicznie używać, przy stosowaniu niniejszego wynalazku mogą ponownie być z korzyścią użyte.

4) Mniejsze statki łowcze, np. żaglowce rybackie, można bardziej ekonomicznie stosować w rybołówstwie włókowym.

5) Załogi okrętów łowczych mogą być zmniejszone.

6) Pomieszczenia ładunkowe okrętów łowczych mogą być wykorzystywane do załadowania zapasów, dzięki czemu promień działania okrętu może być znacznie powiększony.

7) Urządzenia fabryczne okrętów przetwórczych mogą być ekonomiczniej wykorzystywane.

Zastrzeżenia patentowe

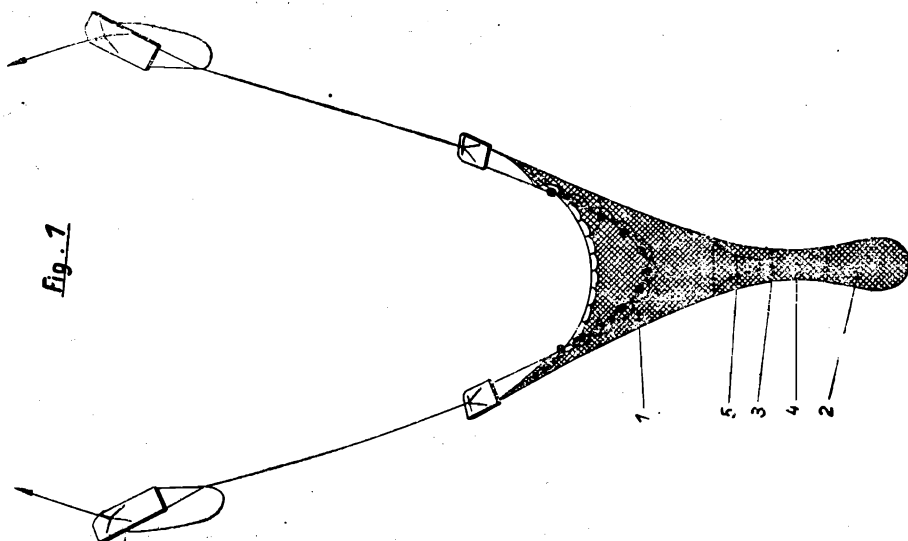
1. Sposób przenoszenia ryb z okrętu łowczego na okręt transportowy lub przetwórczy, znamienna tym, że zawierająca ryby tylna część (2) sieci zostaje przewiązana, od przedniej części (1) sieci oddzielona, wrzucona swobodnie do morza, następnie zaś przez inny statek wyłowiona i zabrana na jego pokład.
2. Sieć włókowa do zastosowania sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że tylna część (2) sieci jest połączona z przednią częścią (1) sieci, od której może być łatwo i szybko od-

łączana i zamieniana na inną tylną część sieci.

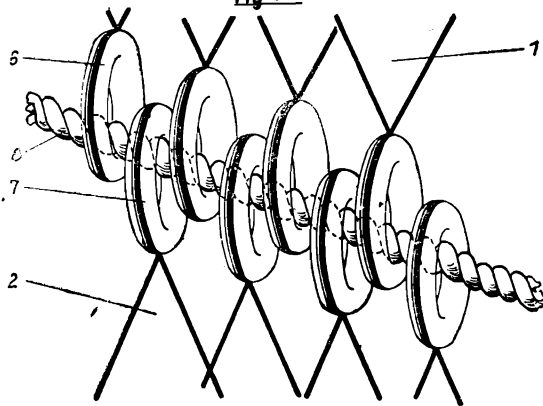
3. Sieć według zastrz. 2, znamienna tym, że zarówno u przedniej części (1) jak i u tylnej części (2) sieci końcowe oczka miejsca odłączania (3) są nawleczone na pierścienie (6, 7) przez które przechodzi lina (8), której końce zostają ze sobą połączone tak, aby mogły być łatwo rozłączane.
4. Sieć według zastrz. 3, znamienna tym, że lina (8) jest przeprowadzona tylko przez pierścienie (6) jednej części sieci i że pierścienie (9) drugiej części sieci są wykonane w rodzaju haczyka karabinowego w położonym w jego przerwie do wewnątrz sprężynującym kciukiem (10) i są z boku nasuwane na linę (8).
5. Sieć według zastrz. 2—4, znamienna tym, że na tylnej części (2) sieci zamocowany jest człon pływający, np. wąż (15), który jest zaopatrzony w ustnik do nadmuchiwania tego członka pływającego.
6. Sieć według zastrz. 2—5, znamienna tym, że napełniona tylna część (2) sieci jest połączona z boją (14) zaopatrzoną w dające się zamocować urządzenie, np. w lampę (18), reflektor radarowy (19), nadajnik iskrowy lub tp.
7. Sieć według zastrz. 6, znamienna tym, że kilka boi (14) jest umieszczonych w pozycji ześlizgowej na statku łowczym przy burcie lub nad burtą statku.

Conrad Birkhoff
Rudolf Nord

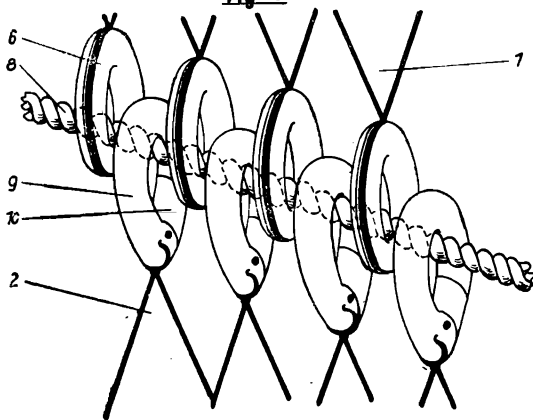
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

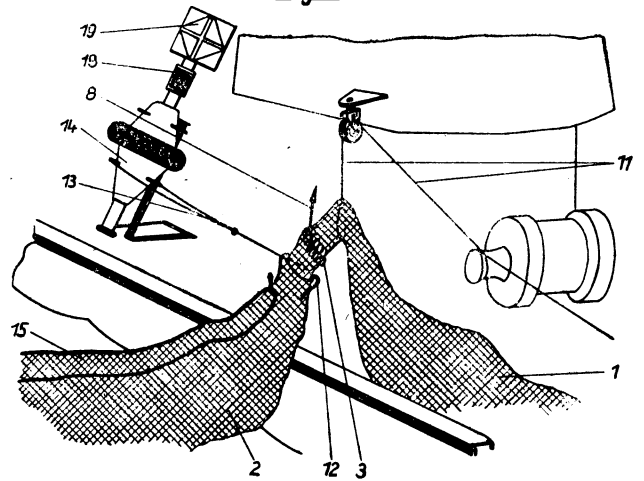
Fig. 2

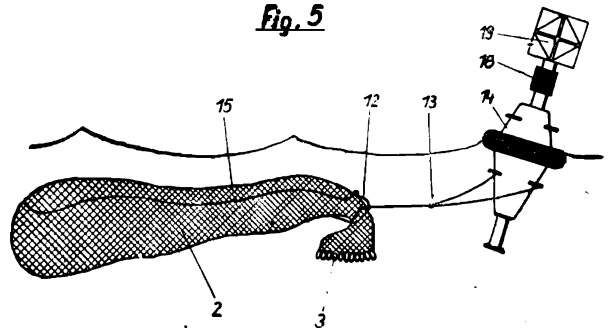
Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

BIBLIOTEKA
Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej